

TopLlibres

Els més venuts del mes a Reus

CINQUANTA OMBRES

Erika Leonard James

La trilogia eròtica d'Erika Leonard James (*Cinquanta ombres d'en Grey*, *Cinquanta ombres més fosques* i *Cinquanta ombres alliberades*) continua al capdamunt del rànquing dels llibres més venuts.

BON CAMÍ! ELS CAMINS A SANTIAGO

Albert Pujol Bajador
El reusenc explica en aquest llibre les històries personals que ha viscut en les diverses vegades que ha fet el Camí de Sant Jaume amb bicicleta.

DE LENDA EST HISPANIA

Albert Pont
El llibre explica què passarà l'endemà de la proclamació de la independència de Catalunya i com això canviarà l'Estat espanyol, a Europa i la resta del món.

LA VACANT IMPREVISIBLE

J.K. Rowling
La primera novel·la per a adults de l'autora de Harry Potter se situa en un poblet anglès, on la mort d'un regidor desferma una pugna ferotge entre les forces vives del poble.

GUIA XAFARDERA DE CATALUNYA

Anna-Priscila Magriñà
Recull de curiositats de la història de Catalunya, des de la prehistòria, quan els dinosaures hi campaven, fins a l'invent del pa amb tomaca o de l'ase català.

EN CONCERT | ISAAC ALBESA

Roger Mas, amb lletres majúscules a Reus

FOTO: XAVI JURIC

Roger Mas es va presentar al Fortuny acompanyat dels tres músics de la seva banda i dels nou de la Cobla Sant Jordi.

Roger Mas (Solsona, 1975) reconeixia uns dies abans de la seva actuació al Fortuny del 14 de desembre que no sabia el motiu pel qual no havia cantat mai a Reus o, almenys, no ho recordava, i si una persona amb la memòria de Roger Mas diu que no ha tocat mai a Reus, deu ser veritat. És curiós que un dels artistes catalans amb més reconeixements –acaba de guanyar el premi al millor disc del 2012 que concedeix la crítica a través de revista *Enderrock*– no s'hagués presentat a la capital del Baix Camp. Finalment i després d'una temptativa ajornada enmig de les festes de Misericòrdia, l'artista solsoní es va presentar al Fortuny, acompanyat dels tres músics de la seva banda i dels onze músics de la Cobla Sant Jordi, per interpretar les cançons del disc en directe enregistrat a finals de desembre del 2011 al Teatre Comarcal de Solsona.

El fenomen Roger Mas, si és que el podem qualificar d'aquesta manera, ha anat fent-se a foc lent. D'actuar en locals petits amb els seus primers discos –el músic ha anat

teixint una trajectòria repleta de treballs de gran nivell, com el *Mística domèstica*, editat el 2005, i sobretot *Les cançons tel·lúriques*, un treball publicat el 2008 que va significar l'apropament definitiu als poetes clàssics catalans com Jacint Verdaguer– ha passat a tocar en els grans escenaris de la música del nostre país i també en la major part de festivals que estiu rere estiu es fan a Catalunya.

Sens dubte el principal interès d'aquesta gira ha estat la fusió de les cançons i les seves tradicionals adaptacions amb el so tradicional de la cobla, al qual ja s'havia acostat en alguns discos previs després d'un interès inicial propiciat pel seu avi, que havia estat músic de cobla. El resultat d'aquest experiment no ha deixat indiferent ningú. Mas, gràcies als arranjaments del seu pianista Xavier Guitó, ha estat capaç d'encaixar l'estrident i agut so de la cobla al costat de la rotunditat i la potència de la seva veu en unes cançons que ja formen part de la memòria col·lectiva de diferents genera-

cions de la península Ibèrica a través de les diferents llengües que la conformen, el castellà, el gallec, el portuguès, el basc i el català, de forma principal, i altres idiomes com el francès o l'italià. Mas utilitza la música de cobla per cantar Maria Mercè Marçal, Rosalía de Castro, Joan Lamote de Grignon, Fabrizio de André i Francesc Pujols, i també peces populars com la basca *Haika Mutil*, la copla *La bien pagá* o una emocionant adaptació de la *Muixeranga*. Tot això, amanit amb els seus habituals discursos i presentacions de cada cançó amb una fina ironia i una gran rapidesa en la seva dicció que poden arribar a despistar el públic si no s'està molt al cas. De propina, una emocionant *Santa Espina* per acomiadar-se del Fortuny, on esperem retrobar-lo en els seus projectes posteriors que, de ben segur, seguiran sorprendent.

Teatre Fortuny
14 de desembre de 2012

Fonts: llibreries Galatea i Gaudí de Reus